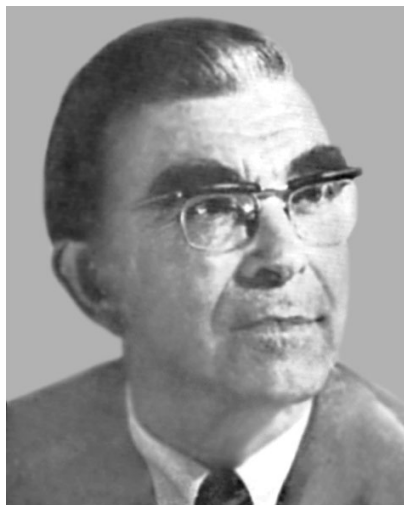

МАСИКЕВИЧ Орест Сидорович (псевд. і крипт.: О. Шипинський, О. М-вич; 09. 08. 1911, с. Неполоківці, нині смт Кіцман. р-ну Чернів. обл. — 08. 10. 1980, м. Буфтя, Румунія) — письменник, перекладач, журналіст, громадсько-політичний діяч. Брат [О. Масикевича](#). Премія СП Румунії (1971). Закін. Чернів. університет (1935). Актив. учасник суспільно-культур. життя, кер. студент. товариства «Запороже», чл. мист. гуртка «Буковин. кобзар», т-в «Січ», «Українська школа», «Залізник». Писати вірші почав у шкіль. віці. Дебютував у періодиці Чернівців під час навч. в університеті. Свої твори друкував у тижневику «Самостійність», місячнику «Самостійна думка», у редакц. листку сатири і гумору «Чортополох». 1934 упорядкував поет. зб. «Пісня пісень», 1935 — «Поему світанків» (обидві залишилися в рукописах). Опублікував новелу «Суд вождя» (1937). Творчість поєднував із політ. діяльністю. Редагував г. «Час» (1935), вів редактор. колонку, де пропагував ідеологію ОУН та засуджував толерантно-угодів. позиції щодо румун. влади. Поширював на Буковині націоналіст. пресу. Зустрічався з [Олегом Ольжичем](#) та обговорював цілі ОУН. Спільно з [Д. Квітковським](#) та [О. Зибачинським](#) створив відділ. ОУН на Буковині. Після приєднання Буковини до СРСР 1940 емігрував до Бухареста, де ввійшов до Проводу буковин. організації ОУН(м), був у складі Буковин. куреня. Після нападу Німеччини на СРСР у складі похід. групи ОУН вирушив в Україну для участі в місц. органах упр. У червні 1941 прибув до Миколаєва, де у серпні того ж року став першим бургомистром міста. 24 грудня 1941 заарешт., засудж. до страти, проте через 4 місяці звільнений, повернувся на Буковину, брав участь у нелегал. діяльності ОУН. У березні 1944 знову емігрував у Румунію. 6 жовтня 1945 заарешт. у Бухаресті і висланий

у Москву. Під час слідства перебував у в'язниці Лефортово. Засудж. військ. трибуналом до 10-ти р. таборів. Покарання відбував в «Озерлагу» поблизу Братська (Іркут. обл., РФ). У червні 1955 на хвилі «хрущов. відлиги» звільнений як жертва війни і як інвалід повернувся в Румунію до дружини в м. Тімішоара. 1958 переїхав до м. Синая. 1968–70 очолював тут літ. студію ім. Л. Благи. Важко переживав переслідування українців у Румунії, запровадж. режимом Н. Чаушеску денаціоналізацію. 1972 у будинку М. провели обшук. Вид. відмовили йому у літ. співпраці, тому друкувався під псевд. Жив із випадк. підзаробітків. 1974–78 мешкав у Бухаресті, а в останні роки — у м. Буфтя. Входив до укр. літ. студії, засн. 1970 при СП Румунії. Друкувався в укр. періодиці Румунії: «Наш голос», «Новий вік», «Культурний порадник» тощо. Майстерно володів жанрами сонета та ронделя. Написав поему «Прометей на землі» (1970), у якій асоціативно пов'язав себе з гол. героєм, не прийнятим оточенням. Займався літ. перекладами. Інтерпретував румун. мовою твори П. Тичини, І. Франка, О. Гончара, Олександра Олеся, М. Драй-Хмари, В. Бобинського, В. Чумака та ін. Перекл. М. увійшли до румун. антології «Європейський символ» (т. 1–3, Бухарест, 1983). Як прозаїк залишив 10 оповідань (опубл. у зб. «Ключ-зілля»). Поезія М. пронизана філос. роздумами, ідеєю внутр. свободи, її лейтмотиви — самота, еміграція, розлука з батьківщиною, її символи — журавель, попіл, перекотиполе, летючий корабель, човен, двосторон. вирій. Декілька разів 1960–70 відвідував Чернівці. Цікавився літ.-мист. життям на Буковині, підтримував контакти з письменниками. Реабіліт. 1989.

Основні твори

На місячних перехрестях. 1971; Бурековіти. 1979; Ключ-зілля. 1983 (усі – Бухарест).

Рекомендована література

1. Нитченко Д. Життя і творчість Ореста Масикевича // Сучасність. 1996. № 1;
2. Мусієнко О. Брати Масикевичі: зневажені і забуті // ЛУ. 2000, 18 трав.;
3. Масикевич О. Начерки до біографії Ореста Масикевича. Чц., 2002;
4. Василик Л. Орест Масикевич. Чц., 2004;
5. Гусар Ю. 9 серпня народився поет, публіцист, перекладач Орест Масикевич (1911–1980) // Веч. Чернівці. 2007, 2 серп.

Л. Є. Василик

Бібліографічний опис:

Масикевич Орест Сидорович / Л. Є. Василик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-64154>. - Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).